

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

משנבנס אדר מרבנים בשמחה



חזקות בעורף

**למנצח
לחטופים**
מיכי יוספי מציע
התבוננות חדשה
לפרק התהילים של
ערב שבת

**דווקא
עכשיו, אדר!**
ככה מבטלים
בשישים (יום) את
כל הבאסה. תקשיבו
לאהרן רזאל

זהירות, קניבלים מודרניים
התועדות עם
הרב שבתי סלבטיצקי
נחש או נשמה
דעה אביחיל
שאלה של גאולה
תניא עכשיו, הרב יהושע שפירא
תן לה אחת בין העיניים
אורי צוקר

נשים חרדיות נוקשות
בדלתות של משפחות
מילואימניקים, מסדרות
כביסה, מבשלות ארוחות
ומפרקות דעות קדומות.
יצאנו והתרגשנו

בהשתתפות:

ד"ר גיל יוסף שחר (M.D.)

הרב יובל הכהן אשרוב



מלון רוקסון ערד החדש



לפרטים והרשמה:
ענמי פייקובסקי: 055-5608399

ל' אדר א' - ד' אדר ב' 10-14.3 חדרים בודדים
י"א - ט"ו אייר 19-23.5 החלה ההרשמה

חופשה עם נשמה באווירה יהדית

חמישה ימים של איכות,
למנוחת הנפש ובריאות הגוף
לתת לעצמך מנוחה, איזון וחיידוש כוחות.
סדנת בריאות א-מחיייה לניקוי רעלים, בריאות לגוף
ותורת החסידות לנפש.

עם דבורה בראל - מחלוצת הטבעונות בארץ.
מדריכה לאורח חיים בריא.

טא'יו

מטבחיים

מוצע פסח

את הפסח הזה
תחגגו במטבח החדש שלכם

עד-40%

ובנוסף מחירים
מיוחדים על
שיש כיורים ברזים
ומוצרי חשמל

עבודה עברית
מחזקים עסקים כחול לבן

ביחד ננצח!

*9902



פרסומי ישראל

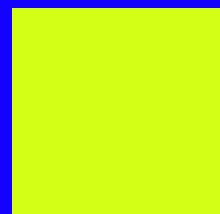
דירות אחרונות



מבצע אכילס

במעלה
לבונה

1,430,000 ש"ח



052-7-710-710
maale-levona.co.il



הלכה של כולנו נמצא עם לוחמי צה"ל. הלכה נמצא עם הפסולטים. הלכה נמצא עם העקורים מבת ירושלים. אלה אנחנו כולם יש פנינו מיוחדת בלב לחטופים ולמזוקקים

שיחת חברים



עם מיני יוספי

יצעקו אל ה' בערב שבת

כבר מגיעים לתפילה, היא לא נאמרת בפניות הנפשית הראויה.

מודים ומבקשים

רבים מאיתנו מכירים את מזמור ק"ז מיום העצמאות או יום ירושלים בהם נהוג לומר אותם. אבל למי שלא מכיר, נחזור ונזכיר שזו תקנה מהבעל שם טוב עצמו לומר אותה בכל ערב שבת, ורבי נחמן אמר שבמזמור הזה "יכולין לשבר לבו מאד ולפרש כל שיחתו שם, כי שם מדבר מענין צרות הנפש מאד, ומענין צעקה על כל דבר" (שיחות הר"ן, ר"ע).

במזמור הזה יש משהו מעניין. מצד אחד הוא מתחיל ב"הדו לה' כי טוב", ומצד שני הוא מזכיר בהמשך מצוקות ואתגרים כואבים. כותב על כך רבי נתן, שאכן הדבר בא להודיע ולהורות לנו שכך היא הדרך. לפני הצעקה על כל הצרות צריך לפתוח בהודיה לה' על כל הטוב שבעבר - ואולי גם על הטובות שבתוך הצרה עצמה - ולהיות בטוחים שהוא יתברך שומע אותנו ויושיע אותנו תמיד, ורק לאחר מכן נקיים בעצמנו "ויצעקו", "ויזעקו".

חברים, מי שליבו פתוח וקורא את הדברים לפני כניסת שבת, או מי שקורא את זה בשבת ומתעורר לו הלב, כולל מי שבדרך כלל נוהג להתפלל בחטף או במהירות ללא שימת לב, אני פונה לכולנו: אני רוצה להזמין אותנו לעשות משהו למען אחינו החטופים, במיוחד עבורם.

אתם יודעים, הלב של כולנו נמצא עם לוחמי צה"ל. הלב נמצא עם הפצועים. הלב נמצא עם העקורים מבתינו. אבל אצל כולם יש פינה מיוחדת בלב לחטופים ולמצוקותם. והמזמור הזה הוא כל כך מיוחד, פשוט לזעוק אל ה'. "ויצעקו אל ה' בצר להם". ולכן, בואו ננסה לקרוא השבת הבאה להקדיש כמה דקות למזמור הזה לפני תפילת מנחה של ערב שבת, ולומר אותה עם כל הלב. ובכל פעם שחוזר הפסוק הזה ודומיו, "ויצעקו אל ה' בצר להם ממצוקותיהם יצילים", נכוון את המחשבה אל כל החטופים והנעדרים.

אנחנו מקווים ומתפללים שמהר מאוד יקרה גם הפסוק הנאמר שם, "כי שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע", ונוכל לחגוג בסעודת הודיה גדולה. אבל בינתיים יש כאן הזמנה לקרוא את המזמור כמו שהדריך רבי נחמן, ולהכניס לתוך המילים שלו את כל החוויה שעם ישראל עובר עכשיו.

בלי לחץ

כיוון שהזכרתי שבחצרות חסידים עושים עניין גדול מהמזמור "הודו", אוסיף שקראתי בזיכרונות האדמו"ר מתולדות אברהם יצחק המספר שבצעירותו למד בבני ברק אצל האדמו"ר רבי חיים מאיר מוויזניץ זצ"ל, והוא מתאר את ה'עבודה' שלו באמירת "הודו" ובקבלת שבת. איזה צורה נעלית הייתה לרבי כשנכנס לומר "הודו". כשהתחילו לומר את המזמור, שרתה אש של קדושה מסביב. וכך, למרות שבוודאי תפילת קבלת שבת הייתה מיוחדת על כל היבטיה, תמיד היה מקום מיוחד לאמירת "הודו" שהכין את הציבור לתפילת מנחה של ערב שבת. חברים יקרים, יורשה לי להאיר שכל מה שדיברנו נועד אך ורק להסב את תשומת הלב שלנו לדברים האמורים. לפעמים כשמדברים על חשיבותו של יום או חג מסוים זה לא פועל עלינו לטובה, אנשים עלולים להיכנס ללחץ שאולי היה נדרש מהם לעשות או להרגיש משהו מיוחד, עד שהם נופלים ברגשות אשם על כך שהם לא מגיעים למדרגות המיוחדות הללו... אז אני מודיע מראש: כל מי שמרגיש שזה לוקח אותו לשם, שיתעלם לגמרי ממה שאמרת. מאידך גיסא, מי שהדברים הללו יקרים בעיניו ומעניקים לו התעוררות ותוספת חיות, מוזמן לקרוא את הדברים הללו שוב ולעשות מהם עניין.

לחיים לחיים, שנזכה לקבל את ההארה המיוחדת של שבת ראש חודש, ולראות את החן של תפילת מנחה של ערב שבת, עם המזמור המקדים על פי תקנת הבעל שם טוב. לחיים!

שלום חברים יקרים, חודש טוב. אנחנו נמצאים בזמן מאוד מיוחד - ראש חודש אדר א', אבל הלב שואל: האם זה באמת הזמן עכשיו לשמחה? כדאי לזכור, שלעיתים דווקא על ידי עבודת השמחה אנחנו יכולים לפעול ישועות והמתקנות ממש כמו בתפילה בתחנונים ובאמירת תהילים. עבודת השמחה זו עבודה יקרה מאוד.

כדאי גם לזכור ששבת-ראש-חודש זה דבר מיוחד. האדמו"ר רבי משה מרדכי מלעלוב זצ"ל היה אומר שלשבת ראש חודש יש ערך כמו לרגל וחג. מאיפה הוא לקח את זה? ככה הוא דרש ברוח החסידות את הפסוק בו מתואר שהאישה השונמית הולכת אל אלישע הנביא, ובעלה שואל אותה "מדוע את הלכת אליו היום, לא חדש ולא שבת?". זה אומר שהצירוף הזה של "חודש" - כלומר ראש חודש - שחל ב"שבת" זו מדרגה מיוחדת כמו זמן הרגל שבו נהוג לבקר את החכמים והצדיקים, כמו שאמרו חז"ל "חייב אדם להקביל פני רבו ברגל". אם כן, כדאי לזכור לייקר את היממה המיוחדת שנהיה בה בשבת ראש חודש.

בכל אופן, חברים יקרים, רציתי לדבר איתכם היום על מנהג ותקנת הבעל שם טוב לומר את מזמור ק"ז בתהילים לפני תפילת מנחה של ערב שבת. בחצרות החסידים, ה"הודו" הזה היה עניין גדול מאוד.

לצער הלב, אצל חלק מאיתנו העניין של תפילת מנחה בערב שבת צריך סיעתא דשמיא מיוחדת. ראשית, שנזכה להתפלל במניין - לפעמים נעשה מנהג רווח לאחר תפילת מנחה או לפספס אותה לגמרי - ואם

חוסן ישועות
ע"ש ח"י יצחק רחמיניץ
שע"י ישיבת הר המור

להלכות צבור

כרוזי רבינו הרב צבי יהודה קוק זצ"ל

בכרוזים המובאים בספר מורה רבנו דרך לדורו ואף לדורות לכלל ישראל במדינתו ובארצו

מהפורה חפשה ואורחא

- כרוזים נוספים
- עשרות מכתבים לעיתונות ולאיש ציבור
- רקע מורחב
- ציוני מקורות והרחבות
- מפתח נושאים

לקראת יום הזכרון לרבנו זצ"ל



להזמנות ורכישות מרכזות: hyeshuot@gmail.com | 050-7876239 עמיחי

ירושלמים מאוחדים עם אריה קינג בשמירה על ירושלים

דאג חול השדר
 איתמר בן גביר
 לכיתות הכוננות

איגד תושבים מכל רחבי ירושלים
 נקבוצה להובלת המאבק לצמצום
 הרעש וההסתה של המואזין
 במסגדים בירושלים

מטפל בהידוק
 הפיקוח על
 נהגי אוטובוסים
 בתחבורה הציבורית

פועל לפיטורי
 עובדי עירייה חסיתים

חוביל המאבק
 באונר"א ירושלים



ירושלמים
 בטוחים ומאוחדים
 עם אריה קינג





אדאאאאאאר!!

דניאלה וייס אמרה לי בכנס חזרה לגוש קטיף: "אתה יודע מה מניע אותי ליישב את ארץ ישראל? השמחה על כך שאני יהודייה! פשוט שמחה על הזכות הזאת". לכבוד חודש אדר א' צריך כבר להתכונן לשמחה ולהזמין אותה בנפשנו, אפילו בימים מורכבים כאלה.

יש ביטוי באידיש: "עס איז שווער צו זיין א איד" – קשה להיות יהודי... לרוב, כשרוצים לבטא את הקושי בחיים היהודיים, אומרים את זה עם "קרעכץ" – אנחה כזאת שבוקעת מעומק הלב.

כמה שמחתי כששמעתי שרבי משה פיינשטיין, 'פוסק הדור' באמריקה, אמר שאסור לומר את המשפט הזה. פשוט אסור! באדר זוכרים שלהיות יהודי זה לא מטען כבד... להיות יהודי זה שמחה.

ידוע המשל המתוק של המגיד מדובנא על אותו דבור שסחב חבילה כבדה, כולו מזיע נעצר מול מפתח הדלת כדי למסור את דבר הדואר.

הנמען, מבלי לפתוח את הדלת, מגיב לעומתו ביבושת: "זו איננה החבילה שלי".

– "איך אתה יודע? עוד לא ראית!"
"אני שומע שאתה מתנשף ומזיע מהסחיבה", ענה האיש מעבר לדלת, "ואילו דבר הדואר שאני מחכה לו הוא מכתב במעטפה קטנה וקלה..."

הם כמעט הניחו שם מה שהניחו, אלא שאז אמר להם המלאך: "לצערי, את החומרות אתם חייבים עדיין לקיים" – "למה?!", שאלו, "אמרת שאפשר להחזיר! וזה הכי קשה!..."

אם אתה סובל ונאנח – אומר לי בורא העולם בחודש אדר – כנראה שזה לא מה שביקשתי.

עוד בצפת, בתחילת המסע שלי שם, שמעתי מין אגדה הומוריסטית קצרה, ככל הנראה אין לה שום מקור (חח):

פעם רצו היהודים בעיירה להחזיר את התורה. נעבעץ...

אמר להם המלאך הממונה: "אין בעיה, תניחו אותה פה על הדלפק ו'תזדכו על הציוד'..."
הם כמעט הניחו שם מה שהניחו, אלא שאז אמר להם המלאך: "לצערי, את החומרות אתם חייבים עדיין לקיים".

– "למה?! ", שאלו, "אמרת שאפשר להחזיר! וזה הכי קשה!..."

יצאה בת קול ואמרה: "אכן אמרתי שאפשר להחזיר, אבל את החומרות – אני מעולם לא נתתי..." (חחח)

אם באלול מתכוננים להיות רציניים, צועקים ארוכות "אלוהוהוהוה", ונוהגים להוסיף ש"אפילו הדגים בים רועדים!", אתם מוזמנים לראות אותי בבוקר ראש חודש אדר נכנס למדרשת זיו. דבר ראשון אני צועק: "אדאאאאאר!!!!" ומוסיף בצעקה: "אפילו הדגים בים רוקדים!! אפילו הדגים בים שרים!!..."

אלול זה "אוחילה". זה רצינות. זה להביט אחורה ולפשפש במעשים. באדר שרים "מיש-מיש-מיש" ומביטים קדימה בניצנים שפורחים בכל מקום. באלול מכים על הלב, באדר משחררים את הלב. וכשנקרא השנה בתורה בחודש אלול "תחת אשר לא עבדת את ה' בשמחה", נבוא מוכנים. כי השנה אני מוסיף עוד בקשה בשם בורא עולם: הראשונה והפשוטה היא: איך עבדת את ה' – בשמחה. והשניה: שמחה והתפעלות על הזכות הזאת... אתה מופתע ושמח כאילו זכית באיזה פרס.

מכירים את הצילום ההוא בעיתון של האיש שזכה בלוטו? אמנם הוא לובש מסכת קרטון על פניו, אבל בוודאי שהוא צוהל בפנים. כך גם אנחנו בחודש אדר: לובשים מסכה ומתחילים לשמוח מבפנים. שמחה על כי זכינו!

שירים אפרוזג

הרב יהושע אורגרבז

עבד עברי

עוד בָּהָר,
לְכָל יְחִיד נְאֻמְר,
"אֲנֹכִי" אֶל־הֵיךְ,
הַמוֹצֵי־אֶךְ מִמְצָרֶיךָ.
לֹא עוֹד עֶבֶד לְאַחֵר,
רַק לִי,
לְרֵאשׁוֹן שֶׁהִתְחִיל,
וְאַחֲרוֹן כְּשִׁיגְמַר.

כְּעַתָּה,
כִּי תִקְנֶה עֶבֶד לְשֵׁשׁ,
תִּשְׁלַחֲנֹו בְּשִׁבְעֵי,
לְהַכְרִיז עַל שְׁבִתוֹכֶךָ אָמֵת:
מִתּוֹךְ קִצּוֹת הָעוֹלָם,
תָּבוֹא הַנִּקְדָּה הַפְּנִימִית,
וְתִכְרִיז עַל שְׁלֵא נַעֲלָם:
"חֲפָשִׂי אֶתְּהָ לְעֵמֶךָ,
וּכְדָבוֹר רֵאשׁוֹן שְׁלִי, 'אֲנֹכִי',
יָבוֹא הַמְשַׁפֵּט הָרֵאשׁוֹן בְּעוֹלָמִי".



התורה של נצח

מתוך הצודקת שבמלחמות, ישיבות ההסדר ממשיכות בעוצמה ומוסיפות לימוד ואור, עוז וגבורה.

השבועים בעיצומם,
בואו להכיר ולהצטרף!



לפרטים על הישיבות השונות ולתיאום שבו"ש חפשו ב- Google איגוד ישיבות ההסדר

קובאניך 7 WWW.HESDER.ORG.IL | OFFICE@HESDER.ORG.IL | 02-6209010



והייתם כא־להים או קדושים תהיו

במשך חודשים ארוכים (עוד בשנה שעברה) חיכיתי בסבלנות לחומש בראשית ולפרשיית הנחש, כדי להעביר כאן לימוד גדול שקיבלתי מבעלי אלחנן. שבועות מראש כבר כתבתי, דאגתי לשריין אצל העורך מקום בגיליון... ואז התנפלה עלינו המלחמה, והיה מוזר לפרסם טור לא קשור.

אבל הוא כן קשור. האמת היא שאין סוגיה בחיים שלנו שזה לא השורש שלה. ההבנה של הרעיון הזה יכולה לעזור לנו גם כנשות מגויסים בבית, גם כאזרחים מתוסכלים, גם כמשפחות של נפגעים ל"ע, גם כבעלי החלטות שם למעלה... ולכן שריינתי לו מקום חדש. אתם מוזמנים להיכנס:

לכולנו יש שאיפה להיות גדולים. לכאורה אנחנו לא מזהים זאת בכל מי שסובב אותנו; יש כאלה שהשאיפה מתבטאת אצלם באפיק גלוי, של פרפקציוניזם (עד גיל די בוגר, כשהייתי מגדירה כך את עצמי, חשבת שזו מחמאה) והם נוטים לעשיית-יתר בתקווה להעפיל לדרגה הגבוהה ביותר, אבל גם אצל מי שנראה לנו בכיוון ההפוך – אנשים סטטיים שנשארים על מקומם – באופן מפתיע מדובר בעצם בביטוי לאותה שאיפה: הם לא שואפים להיות מושלמים, פשוט כי בתוך-תוכם הם כבר רואים את עצמם כשלמים... הם דווקא ייטו להוויית-יתר, מתוך תחושה שבעצם לא נדרש מהם תיקון [אגב, כמו תמיד יש כאן מתאם לנטייה הנשית לעשיית-יתר (doing) ולנטייה הגברית להוויית-יתר (being)]. יש גם אנשים מהסוג הראשון, שאמנם בטוחים שעליהם להגיע לשלמות, אבל דווקא הייאוש מכך משבית אותם...

בקיצור, מבחון אנחנו יכולים להיראות הפוכים זה מזה, אבל בעצם כולנו – הן המתרוצצים אל השלב הבא והן הרובצים בשלב הנוכחי – רוצים אותו דבר: גדולה.

כולנו – המנסים להיות מושלמים והמתימרים להיות שלמים – לא מסכימים להשלים עם כל מה שמשאיר אותנו קטנים: חסרונות, מגרעות, אי-דיוקים...

עד כאן זה נשמע די מדכדך. אבל החידוש הגדול הוא שהדחף הקיומי הזה אמנם יכול לנבוע ממקום שלילי – ולכן גם להוביל למקום שלילי, אבל הוא יכול לנבוע גם ממקום חיובי ולכן להוביל למקום חיובי.

המקור השלילי לדחף – הוא הנחש. הנחש אומר לחוה "וְהָיִיתֶם כְּאֱלֹהִים":

ה' (כביכול) לא רוצה שתאכלו מעץ הדעת, כי הוא יודע שאם תאכלו – תהיו כמוהו, תשתוו אליו, והוא לא רוצה מתחרים. נקודת המוצא של הנחש היא של תחרות, מלחמה, מאבק. בעצם, הנחש דוחף את חוה להאמין בעולם אלילי, שבו יש יריבי כוחות=אלים,

המתגוששים ומתנצחים ביניהם בשאיפה להכרעה.

אבל יש גם מקור חיובי לדחף – דברי הקב"ה לעם ישראל "וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי": אכן, צריכה להיות לכם שאיפה להיות קדושים, אבל רק כפי קדוש אני! אם תצטרפו אליי, ותהיו חלק ממני – כפי שאתם באמת, ברואים בצלם אֱלֹהִים – תוכלו באמת להיות קדושים ("מה הקב"ה נקרא רחום אף אתה יהיה רחום"). לא מתוך תחרות, אלא מתוך התאחדות: כשייכים לקב"ה, בעזרת חלק הא־לוה שבנו, ולא כנפרדים חיצוניים לו.

אמנם מצופה מאתנו להידבק בה' כמה שיותר, אבל כשאנחנו לא מצליחים (והרי לעולם נהיה בדרך) – אנחנו לא 'מפסידים' לו; אנחנו עדיין מוזמנים להיעזר בו, לבקש את עזרתו להזרים אלינו עוד מכוחו ולהתקרב אליו. וכשאנחנו כן מצליחים – אנחנו לא 'מנצחים' אותו; אנחנו שמחים בקרבה ומודים לו שנתן לנו להיות חבוקים ודבוקים בו.

לראשונה התחוויר לי בבהירות למה "כל הגדול מחברו יצרו גדול הימנו" – אם השאיפה לגדולה היא המהווה מנוע הן לכל הרעות והן לכל הטובות, ככל שהיא עוצמתית כך גדול האדם מחברו וכך יש מיצרו סיכון גדול יותר! הלימוד הזה פקח לי את העיניים (בקריאה מאוחרת התרגשתי שדווקא זה הביטוי שיצא לי – הרי אני לא היחידה; "וְתִפְקְחֶנָּה עֵינֵי שְׂנֵיָהֶם"...) והנה אפילו האימוג'י מקיים את הדברים). עם הזמן התחלנו בעלי ואני לנתח כל סוגיה – בחיים האישיים שלנו, בחיים הלאומיים – ולזהות די בקלות שזו הנקודה שעומדת מאחורי כולן: נחש או נשמה.

נראה שהטוב והרע כאן מתקדמים בכיוונים הפוכים ממש, וזה נכון ולכאורה גם מייאש, אבל אותי דווקא מעורר לגלות שהדחף שמניע כל אחד מהם לדרכו – דומה מאוד. השאיפה הזו להתרומם מעלה קיימת במלוא עוזה, ואנחנו צריכים רק (עד 120 ;) לדייק את ה'למה' שלה: האם אנו משתמשים בה כדי להשלות את עצמנו שאנחנו 'מנצחים' את הקב"ה, או כדי להיעזר במצוותיו ולהיות אתו בצוותא?

אחרי שאנחנו מודעים לאבחנה הזו – אנחנו יכולים להמשיך להחזיק בחבילה הגדולה של הדחף הקיומי שלנו להיות גדולים, ורק להחליף את הכתובת על נייר העטיפה שלה. להשתמש ב'כישרון' הזה שלנו לטובה ולא לרעה. להרים אותה ולהניח אותה בעדינות כמה סנטימטרים הצדה. תוך כדי כתיבה אני תוהה: אולי אפשר להבין כך את "כִּי קְרֹב אֵלַי הַדְּבָר מֵאֵד":

(אגב, אם נחזור לחלוקה הנשית-גברית, ולכן שאצל נשים הדחף לעשות בלי הפסקה נובע

מרצון להגיע לשלמות, בעוד אצל גברים ה'דחף' להיות נובע דווקא מהתחושה שהם בסדר ממש כפי שהם – נבין שכנראה כל צד צריך להתאזן קצת לצד השני: נשים – להפנים שהן טובות גם כמו שהן, בלי לעשות כל הזמן ו'להתחרות' בקב"ה, וגברים – להבין שהם צריכים גם להשתלם ולהידבק בו.)

דוגמה? הנה: אני קמה עכשיו מהמחשב מבסוטה – הו, איך אני כותבת יפה! עוד טור מוצלח יוצא לדרך... איזה כיף לדעת לכתוב. ואז אני מזכירה לעצמי, הו, ברוך ה' שאני כותבת יפה – הרי יש בי נשמה שנתן בי כותב השירה הגדול בעולם! איזה כיף להיות חלק ממנו.

הלימוד הזה כבר היה שווה את הטרור... אבל קבלו עוד בנוס:

כבר שנים אני מבינה שכל כאב שלנו נובע מהקושי להיות חסרי אונים. גם כשנראה לנו שאנחנו כועסים, גם כשנראה לנו שאנחנו מקנאים – בעצם כואב כואב לנו שאנחנו לא שלמים [נסו, ברגעי הכעס הבעל"ט, להשלים את המשפט 'כואב לי ש... או להשתמש בביטוי 'זה אומר עליי שאני' (אצלי ב'פייסבוק', ממליצה), וזה יעלה].

ה'פתרון' שאני מצאתי לעצמי הוא להסכים לכך. הרי באמת אין לי אונים, באמת אני לא שולטת בכל נסיבות חיי; כך שאין לי בררה אלא להיכנע לפני ה'. אבל הצורך להסכים לקטנותי – ולא משנה כמה אני מאמינה בתהליך הזה – כואב וקשה ומייצר אצלי 'אנטי' בכל פעם מחדש, גם כאשר בסופו של דבר הוא מנקה ומשחרר ושווה את ההתגברות. והקשר בין שתי ההבנות האלה הוא מה שהתחדש אצלי באור גדול:

אם הרצון להיות גדולים יכול לנבוע ממקום מקולקל ונחשי ויכול לנבוע ממקום מתוקן ונשמתי – הרי שזה נכון בדיוק גם לגבי הכאב! אני רוצה להיות כולי-יכולה, וכואב לי כל כך שאני חסרת אונים, קטנה ומגובלת; אבל האם זה כואב לי כי 'הובסת' בידי הקב"ה, או כי זה מעיד על הריחוק שלי ממנו...?

את הכאב המקולקל שלי אני רוצה לזכך לכאב מתוקן: כאב שנובע מהיעדר אור ה', מכך שאין בנקודה הזו בחיי גילוי אלוקות (הרי החושך והרע אינם ישות קיימת, אין להם ממשות; הם 'רק' היעדר אור וטוב). צער על הסתר הפנים שאני כל כך רוצה לראות, על כך שיש משהו שחוסם את אור ה' ועושה עליי צל.

בפעמים הבודדות שזכרתי לעשות זאת בזמן אמת – זה היה מרגיע, כמו תחבושת קרירה על כווייה צורבת: פתאום ה' ואני באותו צד. פתאום אנחנו כואבים, יחד, את הריחוק בינינו, ונעשים קרובים.

לתגובות: deahgi@gmail.com

פזירה

מישהו נננס בי!

אורי צוקר, ישיבת לב חדש, שילה



הדמיון הזה שגוי. זה ממש היה נכון אם הייתה לך נפש אחת שמייצרת את כל המחשבות. אם באמצע מחשבות מסוג אחד נכנסות מחשבות מסוג אחר, סימן שמהשהו בנפש מקולקל.

לא נורא, כדאי לפנות ליצרן ולבקש נפש חלופית. האמת היא שזה יותר נראה ככה: נסיעה ברכב, הכל זורם, פתאום מישהו נכנס בך מהצד. אתה יוצא, מחליף פרטים, וממשיך לנסוע. בום. שוב הוא נכנס בך.

זה השלב לעצור בצד ולהזמין משטרה, הרכב שלך בסדר, יש מישהו שמנסה להפריע לך לנסוע. כשאתה מתפלל יש לך יעד ברור. ויש מי שממש לא בעניין שתגיע ליעד הזה, והוא מוכן לעשות הרבה מאוד כדי לדאוג שזה יקרה.

אתה מתחיל להתפלל, הכל זורם, פתאום הנפש הבהמית נכנסת בך מהצד. אתה עוצר, נכנס שוב לפוקוס, וממשיך להתפלל. בום. שוב היא נכנסת בך. זה הזמן להפסיק להיות פודל, תן לה אחת בין העיניים. עכשיו תחשוב בהיגיון. אם אתה כזה גרוע בתפילה, באמת נראה לך שהנפש הבהמית הייתה משקיעה בך כזה מאמץ? או. סוף סוף נופל לך אסימון. יופי. תרים את הראש, תן פיט, ותמיד אתה מוזמן לבקש עזרה משומע כל תפילות. ביחד ננצח!

ברוך אתה ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו. אתה ברוך ה', אבל הקשר איתך לא התחיל ממני, זה התחיל מהאבות הקדושים.

איזה משחק מטורף היה אתמול, איזה גול שועה הכניס, חבל על הזמן. איזו חטיפה הרבצנו, פשוט אלופים! העיקר שניצחנו בסוף. אאוץ! מי הוריד לי אגרוף? מחל לנו מלכנו כי פשענו. איך הגעתי לכאן? לא הייתי בהתחלה של התפילה?

די! נמאס! כל תפילה מחדש! נראה לי שה' בכלל לא רוצה את התפילה שלי, מי רוצה תפילה שנראית כמו סמרטוט קרוע? מילה מתכוון שמונה ברכות לא, עוד מילה מתכוון ארבע ברכות לא. חלאס!

זהו. הכי הגיוני זה לרדת מהסיפור. תפילה זה למוכשרים כאלה, לא לאנשים כמוני. מה, לא? אם אני לא מצליח להתכוון סימן שאני לא טוב בזה. אם הייתי טוב בזה הייתי מתפלל כמו הבעל שם טוב, או לפחות כמו ההוא מקדימה של הבית מדרש שנראה כאילו הוא נולד להתפלל. שלא תחשבו, אני לא בקטע של תירוצים. אם לא הייתי מתאמץ, משקיע, לא הייתי מדבר. סתם עצלנות. אבל אני באמת מנסה, כל פעם מחדש, ופשוט כושל פעם אחרי פעם. אז זהו, החלטתי לפרוש לדוקים, לחפש משהו שמתאים לאנשים כמוני. צ'או.

תשמע, אתה גאון! הדלת פתוחה. אף אחד לא יעצור אותך. רק לפני שאתה עושה כל מיני צעדים פזיזים, כדאי שתחשוב קצת. ניסית לחשוב מאיפה המחשבות האלה מגיעות? אתה מדמיינ את זה ככה: נסיעה ברכב, הכל זורם, פתאום נדלקת נורה והרכב נעצר. אתה יוצא, מסדר את התקלה, וממשיך לנסוע. בום. שוב עצירה פתאומית. זה השלב לעצור בצד ולהבין שמהשהו ממש מקולקל ברכב.

מה אתה יודע/ת על השקעה נדל"נית בדימונה?



נעם נכסים
אמינות. מקצועיות.

העיר דימונה בתנופה כלכלית חברתית וחינוכית שלא נראתה כמוה מאז היווסדה. חברות הייטק, אנשי קבע ועוד רבים קבעו בה את מגורם.

בעיר הזדמנויות השקעה רבות עם אחוזי תשואה מהגבוהים ביותר.

במשרדנו מגוון דירות, בתים, קרקעות, מבנים מסחריים והזדמנויות השקעה מיוחדות.

התקשרו ותופתעו: 052-4538062



טפלי בעצמך, לא בבעלך

זוגיות בעקבות מלחמת חרבות ברזל

עליה חקשורי

לו להשתבלל אל תוך עצמו. אני רוצה להציע לך דרך אחרת. אם יש דבר שמשמח את האיש שלך ונותן לו תחושת משמעות, זו הידיעה שאת שמחה - גם בשדה הקרב כשהוא יודע שאת בטוב, וגם כשהוא חוזר הביתה.

איך עושים את זה?

זה מתחיל מנפרדות, מהבנה ששניכם בונים יחד את בית ישראל, אבל יש לך אחריות רק על החלק שלך, לא על ריפוי הנפש שלו.

יש כמה שלבים דרכם את מרפאה את הנפש שלך:

1. קשב לרצונות שלך. מתי עשית לעצמך משהו? פרגנת לך עוזרת? ביבי סטר? זמן מנוחה ללא ילדים ברקע? יום כיף עם חברות? האפשרות לעשות לעצמך טוב אבל באמת, ובלי תלות ביכולת שלו לעזור לך כרגע, תמלא אותך, תהפוך אותך להיות רגועה יותר, וממילא לא תלויה ביכולת שלו לשמח אותך. עשי לעצמך תחילה, ותראי איך את ממגנטת אלייך גם אם אהבה, הערכה ופרגון ממנו.

2. רגשות. מה מעורר בך שהוא חוזר הביתה? התרגשות? בהלה? חשש? כל רגש הוא לגיטימי, תני לו מקום. כתבי אותו. שתפי עם חברה קרובה. התפללי אותו. רגש שנותנים לו מקום, הרבה פעמים ישתחרר מאליו.

3. חמלה. לעצמך, אליו. את השיפוץ הגדול של הבית ואת הפקת הבר מצווה הגדולה שתכננת לעשות, אל תעמיסי עכשיו. תני לו שניה לנשום, וגם לך. תני לך להתרגל אליו שוב.

4. משמעות. מעל הכל, מה שעוזר לך בבית ולו בשדה הקרב היא המשמעות. הבחירה להילחם עבור כבוד ישראל. גם בהמשך הדרך, פעילות משמעותית וזוגית נותנת כוחות גדולים. למשל: בחינוך הילדים שלכם יחד, ובחשיבה משותפת - דווקא מתוך מה שעברתם - על מה הערכים שאתם רוצים להנחיל להם. כך גם בעשייה משותפת מחוץ לבית, כמו בהתנדבות עם אלו שעבורם המלחמה לא נגמרה, בתמיכה בחברות שבעליהן עוד מגויסים, בביקור אצל פצועים או משפחות מפונים. כך הסיפור שלכם ממשך לקבל משמעות, כי הוא הרבה יותר גדול ממך וממנו. הוא חלק מבניין הנצח של עם ישראל, וכך למרות האתגרים אתם אפילו יותר ביחד.

אני רוצה לסיים בדברי הרמב"ם על מלחמת מצווה:

... שנאמר "אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם". ולא עוד אלא שכל דמי ישראל תלויין בצווארו. ואם לא נצח ולא עשה מלחמה בכל לבו ובכל נפשו, הרי זה כמי ששפך דמי הכל, שנאמר "ולא ימס את לבב אחיו כלבבו". והרי מפורש בקבלה "ארור עשה מלאכת ה' רמיה וארור מנע חרבו מדם".

הגברים שלנו יצאו לשדה הקרב לא כי הם רצו לברוח מהבית, אלא כי הייתה להם מחויבות עמוקה עבור עם ישראל.

וממשיך הרמב"ם:

כל הנלחם בכל לבו בלא פחד, ותהיה כוונתו לקדש את השם בלבד, מובטח לו שלא ימצא נזק ולא תגיעהו רעה, ויבנה לו בית נכון בישראל ויזכה לו ולבניו עד עולם. ויזכה לחיי העולם הבא, שנאמר "כי עשה יעשה ה' לאדני בית נאמן כי מלחמות ה' אדני נלחם ורעה לא תמצא בך... והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים את ה' א-להיך".

שנזכה.

עליה חקשורי, מלווה נשים לתהליכי צמיחה: 054-6134144

הגברים שלנו ישובו בעזרת ה' הביתה מן הקרב, והם ישובו אחרים. חלקם עם ידיים מחוספסות, שקודם ידעו לאחוז רק בדרך גמרא ועכשיו מלוכלכות מגריו ושמן הנשק.

הם ישובו אחרים, כי לחלקם יגדל הניצוץ בעיניים, ניצוץ של משמעות, של תחושה גדולה בשותפות להשבת כבוד ה'.

הם ישובו אחרים, לחלקם תגבה קומתם, כי תחושת הלחימה נותנת עוז וגבורה.

הם ישובו אחרים, חלקם ישתוקקו רק להניח את הילדים על ליבם, להקשיב לנשימות שלהם בשקט ולאחוז חזק חזק בחייהם.

הם ישובו אחרים, חלקם ירצו להסתכל לנו עמוק בעיניים ולומר כמה טוב לחזור הביתה.

הם ישובו אחרים, חלקם יסתגרו בחדר מבולבלים מהמעבר החד בין שדה הקרב לבית, או יחרדו מכל בכי תינוקות.

הם ישובו אחרים, לחלקם ריח של אוכל שרוף או אופנוע שעובר בחוץ יקפיץ זכרונות קשים.

הם ישובו אחרים, חלקם מבולבלים מהנחיתה של קצב צבאי לניהול בית על מי מנוחות.

ואני רוצה לדבר אלייך, אהובה.

עכשיו, יותר מתמיד, את מקור הכוח של האיש שלך. ולא, לא בשיח טיפולי, לא בהקשבה ובהעמסה על ליבך, גם לא בלאפשר

ב"ה

אולפנת מים חיים

המאפשרת ביטוי וצמיחת מגוון כוחות הנפש

מסנינה איתך

העלמה אכית ס' אכית י!

- אולפנה תורנית בירושלים
- לימודי קודש וחול, תנועה, בריכה ויצירה
- והכל בתשומת לב ושילוב תודעת גוף - נפש
- עבודת ה' בשמחה
- קשר קרוב עם הצוות, והווי חברתי
- משפחתי ושמח

התקשרי!

יעל: 054-7959019

יום ראיונות ומבחני כניסה יתקיים ב"ה בתאריך י' אדר א'



מתגייסים למשטרה

זה הזמן זה צו השעה

משטרת ישראל בתנופת גיוס חסרת תקדים
והיא מחפשת את האנשים שיהיו איתנו בכל
החזיתות והתפקידים היום יותר מתמיד,
מתגייסים למשטרה זה הזמן, זה צו השעה!



שכר התחלתי
גבוה



מענקים



אופק וקריירה



תנאי שירות
מעולים



זאת ההזדמנות לבוא
ולהגן על הבית!

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

ממשיכים **היסול מלאי 2023**

מבצע חיסול מלאי

מיניבר ספיריט+

רק **1990** ₪

במקום ~~2490~~ ₪

MILLERPOINT

מנגנון אוטומטי בלחיצה אחת
לכוס, קנקן, בקבוק או סיר

כשרות בד"צ רובין לשימוש במים
החמים והקרים בשבתות וחגי ישראל

בר מים חדשני וקומפקטי בעיצוב
יקרתי עם מנגנון בטיחות ילדים

SALE SPIRIT+

להזמנות

***5018**



חאושר לשימוש במים החמים והקרים
במסגרת

לשתות בטוח! מתאים לתקן 5452 ותקן 900

LG
מקרר 4 דלתות עם דלת שחופכת לשקופה בנקישה כפולה
GR-628INS
נפח 458 ליטר
595 ליטר
7,770 ₪ במקום 10,990 ₪

אלקטרה
מקרר 4 דלתות אלקטרה
685 ליטר נפח ענק
נפח 600 ליטר
5,390 ₪ במקום
4,990 ₪

SHARP
מקרר שארפ 4 דלתות אינוורטר
472 ליטר
נפח 421 ליטר
SJ-8430-ID
3,770 ₪ במקום 6,990 ₪

BOSCH
מכונת כביסה פתח קדמי 1-10 ק"ג בוש
10 ק"ג
3,490 ₪ במקום
3,290 ₪

Whirlpool
מכונת כביסה פתח עליון ווילפול
TDLR 55020L
1,750 ₪ במקום
1,490 ₪

ELECTRA
מזגן עילי 14 Relax
BTU 11,998 קירור BTU 11,569 חימום תפוקת
1.25 כ"ס
1,150 ₪ במקום 1,490 ₪

אלקטרה
מדיח כלים אלקטרה
EL1006
1,490 ₪ במקום
1,190 ₪

אלקטרה
מייבש כביסה + מעבה 9 ק"ג אלקטרה
EDR9991
1,790 ₪ במקום
1,590 ₪

מייבש כביסה 8 ק"ג הובר
HLEV8DGISR
1,390 ₪ במקום
1,290 ₪

Sauter
תנור אפיה בנוי סאטור ניחוסטה
SBI640
1,490 ₪ במקום
1,390 ₪

אלקטרה
תנור צר משולב כיריים חשמליות אלקטרה
ELC 3050
1,290 ₪ במקום
699 ₪

MASIMO
כיריים גז 5 מבערים ג'ורוסטה
FIX-75
799 ₪ במקום
399 ₪

אלקטרה
מיקרוגל 20 ליטר אלקטרה
ELM720GTB
399 ₪ במקום
249 ₪

Gold Line
דיאטור בטיחותי 7 צלעות 3 דרגות חום
כולל מתקן לחות
1500w ATL-2007
289 ₪ במקום
159 ₪

Gold Line
מפזר חום עומד 2000w
79 ₪ במקום
49 ₪

PHILIPS
בר מים חשמלי יוקרתי
אין צורך בהתקנה ובנקודת מים
ADD5980M/24
1,290 ₪ במקום
990 ₪

JIMMY
שואב אבק שוטף אלחוטי Jimmy HW9
1,490 ₪ במקום
990 ₪

שואב רובוטי שוטף
Yeedi K650
1,690 ₪ במקום
690 ₪

bdk
סוללת גיבוי ניידת עם פנס
BDK PBF20 20,000mAh
149 ₪ במקום
139 ₪

סוללת גיבוי ניידת
Xiaomi Mi 18W Power Bank 3 10000mAh
149 ₪ במקום
99 ₪

ASUS
מחשב נייד עם מסך מגע
ExpertBook B3 Detachable B3000DQ1A- HT0153M
Snapdragon 7c Gen 2 128GB eMMC 4GB RAM Windows 11
1,490 ₪ במקום
990 ₪

JBL
בידורית אלחוטית ניידת ונטענת PARTYBOX ON-THE-GO
מקרופון אלחוטי JBL
1,199 ₪ במקום
999 ₪

BLITZWOLF
מערכת אזהקה ווערכת אבטחה עם אפליקציית בקרה לבית חכם
799 ₪ במקום
299 ₪

SENSOR
מקרן קול אלחוטי ערוצים 2.0 SBSR1
399 ₪ במקום
185 ₪

רדיו טרנזיסטור נייד AM/FM Baijiali KK218
299 ₪ במקום
185 ₪

CTECHI
תחנות כח חשמליות
מתאים לארועים בטבע
מתאים להפסקות חשמל
סוללת LIFE04 טכנולוגיה המתקדמת בעולם
החל מ- 1,290 ₪

חבילות מתחתנים במחירים הזולים בישראל
לדוגמה חבילה רק 2,990 ₪

אלקטרה מדיח כלים עומד שחור 1006 דגם	אלקטרה מכונת כביסה פתח קדמי 1-7 ק"ג EVM7105 דגם	אלקטרה מקרר מקפיא עליון EL217W דגם	אלקטרה תנור אפיה עומד משולב כיריים 2050 דגם
-------------------------------------	-------------------------------------------------	------------------------------------	---------------------------------------------

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-21:30 שישי וערב חג: 09:00-14:30 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30

PAYNGO.CO.IL

*5018

בתוקף עד- 11.2.24 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות | אין כפל הנחות ומבצעים

עכשיו תורנו!

מה מלמדים במלחמה

איתי אסמן

אהוב! האמן! קרב! התקרב! הזמן שבת!

שדור! חבקי! למד! למד! הסבר! הפץ! הדבק! הזמן! קבע! תברואה! פחה! שער! וגם את!

הסיבה שאני כותב זאת עכשיו, משום שאני חושב שבלי משנתו של הרב קוק זצ"ל, אין איך להסביר את המשמעות של המלחמה שאנחנו נמצאים בתוכה. אי אפשר להסתפק בתורת הפרט, אי אפשר לומר שאסור ללכת לצבא, אי אפשר לדבר כאילו אנחנו בגלות חלילה. מאות אלפי החיילים שנלחמו ונלחמים במלחמה הזו צריכים משנה רוחנית שתסביר להם מה משמעות המלחמות בישראל, מדוע אלו שנלחמים בנו נלחמים במה שאנחנו מייצגים בעולם, הם צריכים לשמוע על המצווה הגדולה שיש למי שמוסר

נפשו למען העם והארץ, על השייכות הגדולה לכלל ישראל ועל כמה שה' משגיח עליהם בזכות מעשיהם הגדולים למען ישועת הכלל, הם צריכים שיגידו להם איזו נשמה גדולה ואידיאלית יש להם, נשמה של דור גאולה. בתחילת המלחמה ניגש אליי קצין מסורתי ואמר לי שהוא פוחד שבגלל העבירות שלו הוא ימות במלחמה. ניחמתי אותו בדברי הכהן משוח מלחמה שאמר "שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם" ורש"י שם כותב: "אפילו אין בכם זכות אלא קריאת שמע בלבד, כדאי אתם שיושיע אתכם", ובמשך שעה שלמה הסברתי לו את ההבדל בין מוסר



מלחמה למען כלל ישראל בעזה

פרטי למוסר לאומי, ועל הזכות הגדולה להיות במלחמה הזו. פתאום החזה שלו התנפח, העיניים שלו נצצו והוא אמר לי "הרב, אתה חייב להעביר את השיעור הזה לכל הגדוד". וזה מה שעשיתי. העברתי שיחות בנושא הזה של תורת הכלל לאורך המלחמה. לקראת שחרור הגדוד הקצין התחיל להתחזק יותר וללכת עם כיפה באופן קבוע. בשנים האחרונות האינדיבידואליזם גבר, בגלל תרבות המערב שמקדשת את הפרט והמימוש העצמי, אך המלחמה חשפה את האידיאלים הגדולים שטמונים בתוך מאות אלפי יהודים בעם ישראל, הם צריכים שמישהו יתן להם הסבר לפרץ הנשמתי שבוקע בתוכם, שידע לנסח את זה במילים ולהכווין את זה למקום הנכון. לשם כך נדרשים בדורנו תלמידי חכמים יהודים לקרוא בשם ה' ולהתבונן בנשמה של הדור, וגם יהודים פשוטים שמארגנים שיעורים בשכונה, קביעת חברותות, כתיבת מאמרים ברוח התורה הגואלת, פתיחת חבורת לימוד בפרשת שבוע במקום עבודה ועוד. שנזכה.

asmanitai@gmail.com

את החזרה בתשובה שלי עשיתי בזמן השירות הצבאי. אנשים שואלים אותי "איך זה קרה? בצבא אנשים נחלשים רוחנית". אז נכון, הייתי חובש חילוני במחלקת בני ישיבות- אבל החובש השני שהיה יחד איתי נשאר חילוני. אחד הדברים המרכזיים שגרמו לי לחזור בתשובה, היא משנתו של הרב קוק זצ"ל, אליה נחשפתי דרך השיחות עם תלמידי ישיבות ההסדר ודרך ספריו של הרב שלמה אבינר שליט"א. עיקר חידושו של הרב קוק היא 'תורה שמדריכה אותנו בתקופת הגאולה'. ראשית צריך לראות בעיניים שאנחנו חיים בתקופה של גאולה, לחזות בתהליך שיבת ציון, שעם ישראל שב לארצו ונבנה בה אחרי גלות ארוכה. בנוסף לכך, יש להבין שעם ישראל הוא אומה ולא אוסף של יהודים. בגלות עסקנו, בצדק, רק בתיקון הפרט- כי הגלות באה בגלל החטאים שלנו, לכן היינו צריכים לכפר עליהם, אך המטרה הסופית היא "אתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש" והממלכה הזו תהיה רק על אדמת ארץ ישראל. לכן הרב קוק ראה בתנועת הציונות של הרצל תופעה חיובית של עם ששב לארצו ובונה את קומת החול, הוא ראה בזה "תשובה לאומית", של חולה שמתחיל לחזור לחייו. על כך

ההציונות נתקעה בקומה החילונית הרב קוק העביר ביקורת גדולה כמבואר באגרותיו, והוא אף הקים תנועה בשם "דגל ירושלים" שתפקידה היה לנפוח נשמה בתנועה הציונית החילונית ולא להשאיר אותה רק בשאיפות שטחיות וחומריות. משנתו הרוחנית של הרב קוק נתנה לי משמעות שהייתי לוחם בצבא. כמו כל חייל בצה"ל, קמתי בבוקר ושאלתי את עצמי "מה אני עושה כאן?", ולא הייתה לי תשובה טובה. "עשו את זה לפני ועכשיו זה התור שלי" זו תשובה נחמדה אבל בשבוע שדאות הקושי גובר. עד שנחשפתי לתורתו של הרב קוק, והבנתי שאני חלק מדבר גדול, חלק מעם גדול, שחי בארץ קדושה, נחלת אבותינו. הבנתי שיש לי זהות לאומית וחיבור לארץ. והבנתי שאני צריך להגן על העם הגדול הזה שאני איבר קטן בגוף הלאומי הזה שיש לו ייעוד אלוהי נצחי. ככל שיותר למדתי על עם ישראל וארץ ישראל כך התחברתי יותר לזהות היהודית שלי, עד שקיבלתי על עצמי עול מלכות שמיים ועול מצוות. זה מה שנתן לי מוטיבציה ורצון ללכת לישיבה ולהעמיק בזהות שלי, כי הרגשתי שאני צריך להשלים הרבה.

להצטרפות לקבוצת ווטאפ של טיפ יומי לקירוב
נא לשלוח הודעה ל-052-5665005

להצטרפות לצעירי ראש יהודי?
חייגו: 054-3138066 אחיה

מכירים בעלות תשובה או בדרך? הפנו אותן
למדרשת שושנת אביב בתל אביב. יעל 053-367-3434

ראשיהודי
ישיבת הסדר חולון

כנס של הגדלת תורה וקירוב לבבות

סופ"ש של אהבה בישיבת חולון

יום חמישי (י"ג אדר א' 22 לפברואר למניינם)

17:00 התכנסות וערבית	19:00 פאנל -
17:30 הרב פרץ איינהורן - ראש ארגון צל"ש	הרב חגי לונדון
18:00 ישראל זעירא - י"ר ראש יהודי	הרב שאול פינה
18:30 הרב יהושע שפירא - ראש ישיבת דמתגן	הרב טל שאוליאן

19:30 ארוחת ערב
20:15 התוועדות פורים קטן עם הרב יואל סעייד

office@yholon.co.il 053-3431085 ינון וייס

קומיקס ילדים
"הגיע הזמן"

9 ספרים
רק ב-399
כולל משלוח עד הבית!

לחזמתנו: 052-5665005, 02-6791122, www.roshy.org

יש לך ראש יהודי? היה שותף/ה! התרומות לראש יהודי מוכרות לצרכי מס. הקישו בגוגל "ראש יהודי היו שותפים" או בטלפון 052-566-5005

לפני תקופה קצרה הייתי בקשר עם אישה שביקשה סיוע בהכנת ארוחות, מספרת חנה אירם, מקימת המיזם 'אחיות מברזל'. "כאשר היא הגישה את הבקשה באתר של הארגון, לא היה לה מושג שמי שעומד מאחורי המיזם הזה אלו נשים חרדיות. כעבור זמן פניתי אליה ושאלתי אותה האם המתנדבות הגיעו אליה וסייעו לה, והאם יש משהו נוסף בו ניתן לעזור לה.

"היא ענתה לי כך: דעי לך, עד הרגע בו נקשה המתנדבת על דלת ביתי, הדעות שלי כלפי המגזר החרדי היו לא חיוביות בעליל. חונכתי במשך שנים לקיטוב ופולגנות, ולפתע מי שמסייעת לי ברגע הקשה שלי זו אישה חרדית. לא האמנתי שאני מוצאת את עצמי יושבת איתה על הספה בסלון הבית, מחליפה מתכונים ומקבלת ממנה עצות איך להפעיל את הילדים. גם אם דעותיי האישיות לא השתנו, צורת החשיבה שלי השתנתה. אני רואה כי התיוג שהצמדתי אוטומטית למגזר שלם איננו נכון. כולנו עם אחד, ואם אנחנו רוצים לנצח את האויבים שלנו, אנחנו חייבים לזכור את זה ולהתנהג כך".

הכוח הנשי

המלחמה שפרצה בפתע פתאום ומלווה אותנו בחודשים האחרונים, הקפיצה יחד איתה את הלב היהודי. מאות אלפים עזבו את ביתם ומשפחתם ויצאו לשדה הקרב כדי להגן על עם ישראל בארצו. את שטחי הכינוס והבסיסים מילאו מאות אלפים מערי הספר והקיבוצים, בני תורה ואקדמאיים. עם ישראל התגייס במלוא תפארתו, יחד, כדי לנצח. במקביל, גם בעורף נצפתה התעוררות אדירה של הירתמות וסיוע במערכה. ארגוני חסד הכפילו את פעילותם, ואזרחים מן השורה הקימו יוזמות שונות ורתמו את העם כולו לתת כתף איש לרעהו.

אחת היוזמות המיוחדות שהחלו לפעול עם פרוץ המלחמה הייתה של חנה, חרדית ירושלמית שהקימה מערך התנדבות ארצי המחבר בין נשים חרדיות מתנדבות לבין נשות ומשפחות אנשי המילואים, כפי שהיא מתארת בפנינו:

"בעברי עסקתי עם נוער בסיכון, וניהלתי דירות למגורי נערות בירושלים. במהלך הקריירה שלי כמרצה וככותבת, נפגשתי עם עולמות פיתוח החוסן האישי והקהילתי. לפני שנתיים התחלתי לנהל עמותה המסייעת לנשים גרושות, ועד לפני המלחמה עסקתי כמנהלת תוכניות בחברת ייעוץ.

"יום לאחר פרוץ המלחמה הבנתי שגם אני מגויסת. חשבתי לעצמי, כיצד אוכל לקחת את היכולות והניסיון שלי, ולעשות משהו שיאחד את הלהבות שפרצו מליבותיהן של נשים מהמגזר החרדי שרוצות להתנדב ולסייע.

"בשבוע הראשון של הלחימה, נפגשתי עם כמה מחברותי וניסינו לחשוב יחד מה ואיך נדרש מאיתנו. אט-אט בנינו תוכנית עבודה סדורה, שבמרכזה חיבור ואחדות בין נשים בעם ישראל. המטרה המרכזית שלנו הייתה לצוות אחות לאחותה, אישה לחברתה, ולייצר סיוע אמיתי המהול בחיבור חם.

"הנשים החרדיות מורגלות להתנדב. הן עושות זאת בדרך כלל בקהילה ובשכונה שלהן, וכאן נוצרה הזדמנות לתווך להן, במפגש ישיר ובלתי אמצעי, נשים מכלל המגזרים הזקוקות לסיוע.

"עם התקדמות המערכה והימשכות הגיוס הכללי של חיילי המילואים התחלנו למסד את הפעילות. הקמנו



חנות הפאות הירושלמית שהפכה לחמ"ל נשי חרדי | הסטיגמות שמתנפצות עם הנקישה בדלת | הארוחה הזוגית היחידה מאז פרוץ המלחמה | והאישה שנוסעת שעה ארוכה בתחבורה ציבורית - עד לבית של התאומים הקטנטנים | ארבעה חודשים אחרי שהקימה את מיזם 'אחיות מברזל', באמצעותו פרצה לראשונה ההתנדבות הנשית החרדית לתודעת העם כולו, מתיישבת חנה אירם לספר איך הכל התחיל. ולא, היא לא מתכוונת לעצור כאן

אוריה ג'ורי

חמ"ל לארגון, שכבר קיבל את שמו 'אחיות מברזל', בתוך חנות פאות בירושלים שבעליה נידבו לנו את המקום לפעילות, ותוך מספר ימים נרשמו מעל אלף מתנדבות מהמגזר החרדי בכל רחבי הארץ. עמדנו בקשר עם חמ"לים אזרחיים אחרים, ניתבנו את הבקשות וסייענו בכל מה שנדרש".

ספרי לנו כמה התמקדה הפעילות הראשונית?

"בימים הראשונים, הסיוע העיקרי התמקד בהכנת ארוחות חמות לחיילים ולמשפחות מפונים. קיבלנו פניות מארגונים בצפון ובדרום, ריכזנו את הבקשות, פיזרנו את הכמויות בין המתנדבות ודאגנו שהמנות יגיעו ליעדן."

"לאחר כחודש מפתיחת הלחמה ראינו שכמות הבקשות לסיוע עבור מפונים או חיילים הולכת וקטנה. משפחות רבות שפנו מבתיהן כבר חזרו או שעברו למקום

קבע, גם הצבא הצליח לספק יותר ארוחות לחיילי המילואים, אך מי שנותרו זקוקות לסיוע הן הנשים שנשארו מאחור, בבית, יחד עם הילדים."

"כאן הבנתי שאנחנו נקראות לדגל וזה יהיה הפרויקט הבא שלנו - נשות המילואים. חברנו לארגון החרדי 'אחים לעורף', שגם הוא מתמקד במטרות דומות, ויחד הקמנו קמפיין חדש לגיוס מתנדבות. תוך ימים מספר הרמנו מערכת ממוחשבת המיועדת גם לנשים שרוצות להתנדב וגם לנשים שזקוקות לסיוע. באמצעות האתר ניתן לבקש סיוע או לסייע באחת מהאפשרויות הבאות: הכנת ארוחה חמה לכל המשפחה, כולל הובלה עד לבית המשפחה. אפשרות נוספת היא השהות במשך מספר שעות עם הילדים, לשחק איתם ולסייע להן בהכנת שיעורי בית. ואפשרות אחרונה היא סיוע ועזרה בסידור וארגון הבית, כולל ניקיון וכביסות."

"הפניות לא הפסיקו להגיע מהיום שהמערכת הוקמה ועלתה לאוויר. נרשמו להתנדבות אלפיים וחמש מאות מתנדבות מכל הארץ, ועד היום ביצענו קרוב ל-2,000 חיבורים בין מתנדבות לבין מבקשות סיוע."

"החידוש הגדול בפרויקט הזה הינו החיבור בין נשים חרדיות לבין נשים מהציבור הישראלי על מגריו השונים. בנוסף, הפרויקט שלנו מהווה חממה ומקום בטוח לאישה החרדית הרוצה להביע את השתתפותה במערכת ולתרום את חלקה."

הארוחה שהגיעה בזמן

מה קורה במפגש הזה בין אנשים זרים שבאים מעולמות שונים?

"התפקיד שלי הוא להכין ולהדריך את המתנדבות כיצד להתקרב ולהתחבר עם המשפחה. קודם כל, נדרש ליצור אמון בין הצדדים, כאשר צד אחד מכניס לביתו אדם זר, ובמקביל האדם הזה מסדר ומנקה את ביתה של משפחה

שמעולם לא פגש.

"נוצרים כאן חיבורים מדהימים בין חלקים שונים בחברה הישראלית, חיבורים שעד לפני חודשים מספר היו נראים כלא מציאותיים. מתנדבות רבות מרגישות שההתנדבות למען משפחות הלוחמים מחברת אותן באופן אישי למלחמה. יש נשים שאין להן במעגל המשפחתי הקרוב מגויסים, ולפתע מתרגשות כשהן שומעות מבעלת הבית שבעלה ייצא השבוע מעזה ויחזור הביתה לשבת, כאילו הן חלק אינטגרלי מהמשפחה."

"אפשר לראות שהחיבור הוא אמיתי כאשר הוא ממשך ולא חד פעמי. למעלה ממחצית מהמתנדבות הלכו יותר מפעם אחת לסייע למשפחה. אט-אט נוצר קשר ביניהן לבין המשפחות והילדים, ולרוב מדי שבוע הן באות לסייע."

האם המתנדבות מטפלות רק בפניות המגיעות מהאזורים הסמוכים לביתן?

"באופן טבעי לרוב זה כך, אבל השאלה מזכירה לי את הסיפור הבא, הממחיש אלו נשים מופלאות יש בעם שלנו, וכמה חזק הרצון לתמוך ולסייע. פנתה אלינו דרך המערכת אמא לתאומים קטנים, בני מספר חודשים בלבד, וביקשה עזרה בטיפול בהם. מאז פרוץ המלחמה בעלה נמצא בקרבות, והיא מתגוררת במקום יחסית מרוחק. היא מעבירה שעות רבות לבדה עם התינוקות, ואין לה רגע פנוי למנוחה."

"במקביל קיבלנו פניה מאשה חרדית, אמא לשמונה ילדים, שביקשה להתנדב ולסייע לאימהות צעירות. מתאמת ההתנדבות במטה פנתה אל אותה מתנדבת, אך ציינה בפניה כי מקום המגורים של האישה הוא ביישוב מרוחק, והנסיעה לשם אורכת שעה ארוכה."

"המתנדבת לא התרגשה, ומידי שבוע נסעה - בתחבורה ציבורית ובנסיעה ארוכה - כדי להעביר את שעות הצהריים עם הילדים הקטנים, על מנת שהאמא תוכל לנוח מספר שעות."

"במקרה אחר קיבלנו פניה מאמא לשלושה ילדים, שביקשה סיוע בהכנת ארוחות ערב מבושלות. חיברנו בינה לבין מתנדבת המתגוררת קרוב אליה. במשך מספר שבועות היא הביאה לביתה בקביעות ארוחות חמות, לה ולילדים."

"באחד השבועות עדכנה המתנדבת את האישה כי באותו שבוע לא תוכל להביא לה את המנות ביום הקבוע אלא ביום אחר. יום למחרת, קיבלה המתנדבת הודעה נרגשת מאותה אישה: 'אתמול בערב, לאחר שעברת אצלי והנחת את הארוחה, הפתיע אותי בעלי כשחזר מהמילואים ל-12 שעות בלבד. בזכותך הייתה לי ארוחה חמה ומזינה לתת לו. זו הייתה הארוחה הזוגית היחידה שלנו מאז חג שמחת תורה, ובזכותך היא הייתה חמה וטעימה'."

"הסיוע של המתנדבות משפיע לא רק על הצד המקבל אלא גם על הצד הנותן. המתנדבות מספרות כיצד הפעולה והעשייה למען הזולת תורמת להן ומפחיתה מהן את החרדה מהמצב הכללי בארץ. ההרגשה שהן חלק ממפעל גדול של עשייה ותרומה לזולת מסייעת להן לא לשקוע בפחדים."

"אנחנו גם רואים כיצד המתנדבות מאמצות באופן אישי את המשפחות. אחת הנשים ביקשה סיוע בשעות הצהריים עם הילדים, וחיברנו לה מתנדבת. באחד הימים המתנדבת צלצלה אלינו למוקד, וסיפרה כי האמא שוהה כעת בטיפול רפואי עם אחד הילדים, והיא - המתנדבת - לא משתלטת לבדה על סידור הבית. היא ביקשה

מאיתנו שנשלח אליה עזרה על מנת שכשהאמא תשוב הביתה היא תקבל בית נקי ומסודר...".

קיפול בגדים ושיעורי בית

תוכלי להדגים לנו כיצד ההתנדבות נראית בשטח, מרגע קבלת הפנייה ועד לביצוע?

"במטה שלנו יושבות חמש נשים במשך יום שלם ומבצעות את התיאומים והחיבורים, והמתנדבת הפוטנציאלית מקבלת מאיתנו את בקשת הסיוע שנקלטה במערכת: הכנת מזון, בייבי-סיטר או סידור וניקיון הבית.

"סיפרה לי אחת המתנדבות כי היא הגיעה לבית משפחה שהבעל

נמצא במילואים. לפי מראה הבית ניכר היה כי מדובר במשפחה אמידה. כשנכנסה לבית ופגשה את האם, היא שיתפה אותה בעובדה שמאז יצא בעלה מהבית היא משמשת לילדים כאבא וכאמא גם יחד. אמנם הבית תפקד יחסית, אך בכל הקשור לסדר בכביסות וסידור בגדי הילדים האמא לא התפתה לכך... במשך ארבע שעות ישבה שם המתנדבת, קיפלה את הבגדים וסידרה את המדפים.

"לכל אישה יש קושי אחר וצורך שונה, והתפקיד שלנו הוא לעזור לנשים המדהימות ששלחו את הבעל להילחם, לעבור את התקופה הזו לצד מעטפת חמה ותומכת ככל הניתן.

"באחד הימים פנתה אלי אישה שבעלה גויס למלחמה. היא ציינה בפניי כי יש לה תאומים שהתחילו השנה כיתה א'. בכל מה שקשור לעבודות הבית ולארוחות חמות היא מסתדרת, אך היא אינה מוצאת

זמן ופניות נפשית לשבת עם הילדים, ללמוד איתם ולערוך איתם את שיעורי הבית, והיא חוששת כי תקופת המלחמה תפגע ברמת הלימוד שלהם.

"המתנדבת שקיבלה לטיפול את הפנייה חיפשה באזור המגורים של אותה אישה משהי שתוכל לסייע בכך. ואכן, היא איתרה בחורה שנרשמה להתנדבות. היא צלצלה אליה והסבירה לה את פרטי המקרה, ושאלה אם תרצה להתנדב למען התאומים במשך מספר שעות לימוד בשבוע. אותה בחורה התרגשה ואמרה: "בהשגחה פרטית אני מורה לכיתה א'. עד לפני כשבוע התנדבתי עם משפחות המפונים ששוכנו במלונות, והעברתי להם שיעורי תגבור בחומר הלימודים. מאז שפתחו להם מסגרת לימוד מסודרת אני מחפשת להתנדב ולסייע אך לא מצאתי משהו שיתאים לכישוריי כמורה, ועל כישוריי כמבשלת לא ארחיב...". היא הסכימה מיידית לבקשה, כמובן.

"היכולת שלנו לבצע מאץ' שכזה - פשוט להתאים בין הצורך מצד אחד לבין הרצון והיכולות מהצד השני, זה הסיפור כאן. וכל מאץ' כזה הוא פעולה שנמשכת, כאשר יש התאמה טובה וכימיה אנחנו רואות שהקשר ממשיך ומעמיק".

גשר של שיח

"הדבר החשוב בעיניי", אומרת חנה, "בנוסף לפעילות ההתנדבות עצמה שממש עוזרת ומצילה את נשות המילואים, הוא החיבור שהפריקט הזה יוצר בין הנשים. לצערנו הגענו בארץ למצב כזה שעוד לפני שמכירים את האדם שמולך, כבר שופטים אותו לפי המראה החיצוני

מכללה ירושלים
איכות תורנית - אקדמית - חינוכית

הוארך המועד הסופי לבקשת החזר שכ"ל ממשרד החינוך עד ל-29.2.24

תואר שני בניהול וארגון מערכות חינוך

- כלים פרקטיים ועיצוב זהות ניהולית.
- התנסויות במרכז הסימולציה החדשני לניהול צוות מרצים/מנהלים המחובר לעולם השטח.
- התואר פותח דלתות לתפקידי ניהול ופיקוח בשוק העבודה.

ההרשמה לסמסטר ב' בעיצומה! מרוויחים שנה אקדמית

הקלות מיוחדות ומלגת מכללה למילואאמניקים

למידה היברידית זום בשילוב פרונטאלי

תואר שני ביעוץ חינוכי

- מסלול מקצועי
- להכשרת יועצים חינוכיים.
- כלים ביעוץ ברגישות תרבותית לחברה תורנית.
- התנסות מעשית במגוון בתי ספר בארץ, בליווי ובהדרכה מקצועית.
- פיתוח והתאמה למעגל החיים.

תואר שני במסלולים נוספים: מחשב"י ותושב"ע - רבני קהילות | מתמטיקה | מדעים

- ליווי אישי לסיום כל החובות האקדמיים
- מסלולים נפרדים לנשים ולגברים
- מערך מלגות רחב ומותאם
- יום לימודים בשבוע בלבד
- הכוון התואר בסיום התואר

לפרטים ולהרשמה: 02-6750715 | rishumsheni@michlalah.edu
מכללה ירושלים, רח' ברוך דובדני 36, ירושלים



מ"ב שנים
לפסידת מו"ד הרב
צבי יהודה הכהן קוק
זצ"ל

ונהפוך הוא

אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הַמָּה בְּשִׁנְאֵיהֶם

אירוח שישי - שבת חווייתית, של גבורה וחיזוק הלוחמים
עם חניצ'ת: בוריס - 'קרן אביה', מול הנוף היפה בעולם

<p>עולים להר הזיתים כמיטב המסורת של 'קרן אביה'</p> <p>במלון שבע הקשתות</p>	<p>שבת פר' תצווה י"ד-ט"ו אדר א' תשפ"ד (23-24 בפבר')</p>
----------------------------------------------------------------------------------------------	-------------------------------------------------------------------------------

שישי, פורים קטן - שיחות ומעימות | קבלת שבת מוזיקלית | **שבת** - תפילת ערב שבת בסגנון קרליבך
מול הר הבית, עונג שבת וטיש חסידי, ארוחות כיד המלך, שיחות, סיורים, תצפית מבית החושן ועוד...
הסעות מהאוניברסיטה בהר הצופים מעונות רוניק << לנרשמים בלבד



אלישע מדן
רס"ב במיל', פצוע צה"ל



הרב מנחם קלמנזון
רס"ל במיל', 'צוות אלחנן',
ר"מ בישיבה התיכונית עותניאל



הרב שמואל סלוטקי
רב ומחנך, אבי הלוחמים הגיבורים,
נעם ישי הי"ד



ישראל פרנס
הזמר החסידי

צמ ישרא חי ומנצח!



מס' החדרים מוגבל



לע"ג אביה יהושע ז"ל גולדברג

להזמנות: ריבקי - 050-9287878 | rivkisb@gmail.com

מוקדש בהצדעה לנשות העורף, בתפילה לשלום הלוחמים והחטופים ולרפואת פצועי צה"ל

יחד בתור למכונה

כמו ארגונים גדולים רבים, גם מיזם הכביסות של שיינדי סדובסקי מירושלים התחיל מיזומה אישית קטנה. משפט אחד שנאמר לה כבדרך אגב, הפך לפרויקט המוני שסייע למאות רבות של משפחות.

"הכל התחיל בשבוע הראשון של המלחמה", היא מספרת לנו בשיחה מרגשת. "הלכתי ליד הבית שלי, בשכונת משכנות האומה בירושלים. מולנו, בבית המלון העומד שם, שוכנו מאות משפחות שפוננו מאזור הלחימה. לפתע ניגשת אלי אישה ובטון מבלבל שואלת: "סליחה, היכן יש מכבסה באזור?"

"ניסיתי להבין ממנה מהיכן היא ומדוע אין לה דרך לכבס את בגדיה בעצמה. היא סיפרה לי כי היא תושבת שדרות, והיא ומשפחתה פונו מהעיר לאחר התופת שעברה עליהם בבוקר שמחת תורה. הם יצאו בחיפזון כשרק בגדיהם לגופם, וכך הגיעו למלון בירושלים. מאז עוד לא הספיקו לארגן ציוד ובגדים, וכעת היא צריכה לכבס את בגדי הילדים.

"באותו רגע הזמנתי אותה אלי הביתה וכיבסתי לה את בגדי הילדים, תוך כדי שאני מבינה כי מתפתחת כאן בעיה גדולה ורחבה. המוני המשפחות שפוננו במהירות מבתיהן לא הספיקו לארוז כמויות גדולות של ביגוד לכל בני המשפחה, וכעת הן משוכנות במלונות עראי בהם אין פתרון לבעיה זו.

"בהמשך הערב ישבתי מול המחשב ועיצבתי מודעה קטנה הקוראת להתנדבות וסיוע בכיבוס הבגדים ובשינועם, תחת השם 'הכובסות הירושלמיות'. למחרת היום כבר פנו אלי מאות נשים מכל השכונות הסמוכות: שרי ישראל, הר נוף, גבעת שאול ועוד. בתוך כך התחלתי לפרסם ברשתות החברתיות על השירות החדש והחינמי למשפחות המפונים, אך מהר מאוד ראיתי שהפניות לא מפסיקות להגיע ואני לא משתלטת על זרם הפונים...

"התחלנו למסד את הפעילות. מיניתי מתנדבת אחת שתהיה אחראית על כל מלון, תרכז את הפניות והכמויות, תגייס מתנדבות מהרחובות הסמוכים ותפעיל את תהליך השינוע הלוך ושוב. וברוך השם, המערך התנהל בהצלחה, לרווחת ואושר כל הצדדים. "למרות שמדובר בכיבוס בהליך פשוט וטכני של כיבוס הבגדים, נוצר חיבור מדהים בין המשפחות. המתנדבות צירפו לשק הכביסה הנקי והריחני שקיות ממתקים וצעצועים לילדים, ובפעם הבאה שנשלחה כביסה המשפחה צירפה פתק עם מכתב תודה. עם הזמן הקשר התהדק יותר, ומשפחות ירושלמיות הזמינו את משפחות המפונים לארוחת ערב או סעודת שבת בביתם.

"לאחר זמן מה, כאשר הבנו שהמלחמה תימשך לזמן ממושך יותר, וגם המשפחות החלו לחוש אי נעימות בשליחת הבגדים שלהן לבתים אחרים, החלטנו לשנות כיוון ולנסות להביא מכונות כביסה אל תוך המלונות. באמצעות המתנדבות העברנו פנייה למלונות שנתמו להכנת התשתית הנדרשת. יצאנו בקמפיין מימון, ומהר מאוד השגנו את הסכום ורכשנו מכונות כביסה ומכונות ייבוש. מאז ועד היום המכונות הביתיות עובדות ללא הפסקה, וחלקן כבר נשחקו או נהרסו מרוב פעילות... כיום, חלק מהמשפחות כבר חזרו למגורי הקבע, ובמלונות אחרים הצליחו להביא מכונות תעשייתיות שיעמדו בעומס.

"מרגש לראות כיצד מפגש אקראי בין שתי נשים הקים מפעל התנדבות עצום, שחיבר בין משפחות והגביר את האחדות בעם ישראל. אני מנצלת את הבמה וקוראת לטכנאים המוכנים לסייע בתיקון מכונות, או לכל מי שרוצה לתרום על מנת שנרכוש מכונות נוספות, שיפנה אלי במספר: 058-768-5063.



או השתייכותו השבטית. ואילו כאן, דווקא מתוך הכאב והחושך שאנחנו שרויים בו, עולה ומאירה הבשורה של שיח אמיתי על אחדות, חיבור והכלה. הנשים החרדיות רוצות היום יותר מתמיד להיות חלק, לתרום ולהשפיע, וגם הנשים מכל המגזרים בצד המקבל מקבלות אותן במאור פנים ומתחברות אליהן בתחושת אחווה.

"בחג החנוכה ערכנו אירוע הקורה מיוחד לנשות המגויסים ולמאות המתנדבות. האירוע היה מרגש ומתאם לקהל המשתתפים. באולם נפרד נהנו הילדים הקטנים מהפעלות ומשחקים, ובאולם המרכזי ישבו הנשים יחד עם חברותיהן המתנדבות, האזינו להרצאות ונהנו ממופע של הזמר ישי ריבו.

"לא בכל יום מתקיים אירוע בו נשים חרדיות וחילוניות מרגישות בטוח ואף נהנות ממנו במשותף. כל המשתתפות דיברו על כך שהן הרגישו שייכות ומחוברות אחת לשנייה, למרות הפערים שקיימים ביניהן. וזה המסר שלי מכל התקופה האחרונה: על כולנו לצאת מאזור הנוחות שלנו, לשנות מחשבה ודרך וליצור מחדש את העם המאוחד שלנו.

"אני גאה לומר", מסיימת חנה בנימית ביטחון, "שבמלחמה הזו הנשים החרדיות יצאו בהחלט מגדרן, ונרתמו בכל הכוח כדי לסייע ולכנות את הגשר של האחוה והאחדות בעם ישראל. אסור להניח לה להתמוסס. בכוונתי להמשיך בעזרת ה' ולהקים עוד מיזמים כאלו לנשים חרדיות שרוצות להגביר את האחדות בעם ולהפיץ אור ואהבה".



נמאס לך לשאול

"למה הוא לא מבין מה אני רוצה?"

מכללת תורת הנפש מזמינה אותך

לגעת באהבה

להכיר את סודות האהבה מתוך הנפש והמקורות
לטפל בבעיות הזוגיות מהשורש
לבנות בית נצחי עם שורשים עמוקים

עם המרצה ריקי שפירא

יום שני ג' אדר 12.02 // בשעה 20:00 // בזום

להרשמה ללא עלות

02-5662323

או סרקו את הברקוד



תורת הנפש

בדרך הנגל שם טוב



אתה באמת מאמין שיש לנו קשר?



הופך להיות טבעי אחד.

הקומה האמצעית - המורגש - כל הפעולות של שרה יוחקו בלב שלך, שתאהב את מה שהיא מבשלת, איך שהיא מסדרת את הבית, איך שהיא מדברת אליך, שתאהב את כל מה שהיא עושה בדיוק כמו שהיא עושה אותו.

הקומה העליונה - המושכל - אתה צריך לחקוק את הציור של שרה בעצם הנפש שלך, שאין בכלל שום ציור של אשה אחרת, גם לא אמא שלך.

זו ראייה גם גשמית וגם פנימית, מעין תכנות מחדש של התודעה שלך.

ועכשיו נעבור לחלק שניצב מעל שלושת קומות הנפש: הכתר

צריך שהרצון שלך יהיה אך ורק כלפי שרה.

הרצון הוא הכתר, המקיף שלמעלה מטעם ודעת.

על ידי הישיבה ביחד, הרצון שלה נדבק בך עד שהופך להיות הרצון שלך ואז יש רצון אחד.

כתר אחד לשניכם.

בעזרת הדבקות הזאת, תוכלו לעשות לו יתברך "דירה בתחתונים" והשכינה תשרה על הבית.

לכן אני מציעה שהעבודה שלכם תהיה בניית בסיס חדש, עם שורשים עמוקים שיאפשרו לכם להעמיד בניין עמיד, גדול וחזק להרבה דורות.

השנה הראשונה של הנישואין, היא שנה של בניית בסיס וקרקע לבניית קשר זוגי חזק ואמיתי.

מכל השיחות שהיו לנו עד עכשיו, נראה שלא השקעתם את האנרגיה שלכם בשנה הראשונה כראוי.

עכשיו, יש לכם הזדמנות להתחיל מהתחלה....

"מהתחלה? אחרי כל השנים האלה שאנחנו בקשר נישואין?" התפרץ יובל

"איזה קשר? אתה באמת מאמין שיש לנו קשר?" החזירה לו שרה

"יובל, על ידי קיום ארבעת הדברים האלה, אמור להיווצר לך טבע שני.

כל טבע של מישהי אחרת, כולל אמא שלך אמור להפוך אצלך ל"דרך זרות" מכיוון שהטבע שלך ושל שרה צריך להיות מאוחד וכל המחשבה שלך אמורה להיות שקועה בה ואז אתם יכולים להפוך להיות "לבשר אחד".

כדי להגיע לכך נדרשת דבקות והיא יכולה להתממש רק אם כל שלוש קומות הנפש דבקים והולכים יחד באותו הכיוון ואין התנגשויות.

בנפש יש שלוש קומות, מלמטה למעלה:

הקומה התחתונה - המוטבע - אלו כוחות שמוציאים מהכוח אל הפועל, אל המעשה ממש.

ניתן להגיע לכך על ידי ההרגל והישיבה יחד שנה שלמה, כך הטבע שלך עם שרה

"לא ככה חלמתי שיהיו הנישואין שלנו. אני הייתי בטוח ששרה שמחה שהיא התחתנה עם בעל שמשקיע את כל הכוחות שלו בלימוד התורה.

את רצית להתחתן עם תלמיד חכם! נכון שזה מה שרצית?!? אפילו אמרת את זה בפגישה הראשונה שלנו"

פנה יובל לשרה

"כן, הבעיה שזו חכמה שנשארה בכותלי הישיבה" ענתה בעוקצניות

"חבל שלא הקשבת לי לאמא שלי, היתה לה אינטואיציה והיא אמרה לי לבדוק טוב טוב..." אמר יובל

"אמא שלך, אמא שלך, ממש כמו תינוק. מתי אתה מתכוון כבר להגמל? כל היום מתייעץ איתה ועושה כל מה שהיא אומרת וחושבת.

זה פשוט בלתי נסבל...." התפרצה שרה בדמעות

"את פשוט מקנאה.

כואב לך שיש לי קשר טוב עם אמא שלי.

את היית רוצה שיהיה לך קשר טוב עם אמא שלך ופשוט אין לך "הגיב לה יובל

"יובל, בואו נעצור רגע ונתבונן ביחד בפרשת כי תצא.

בפרשת כי תצא מופיעה המצווה שמהווה בסיס מאוד משמעותי לחיים הזוגיים המשותפים:

כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח"

מופיע בספר החינוך ארבעה דברים שקורים באותה השנה בה אדם נושא את אשתו:

א. להרגיל הטבע עמה - טבע אחד.

ב. ולהדביק הרצון אצלה, שכל הרצון של האיש יהיה דבוק באשתו בלבד.

ג. להכניס ציורה.

ד. וכל פעלה בתוך הלב שלו.



התוועדות

עם הרב שבתאי סלביצקי

בכל העולם הולכים לעבודה, אצלנו הולכים למצווה...

למה לעבוד קשה, ריבוננו של עולם, למה? < כשלא לומדים תורה, נופלים בשאלות של קניבלים < העשיר המדושן רץ כל עוד נפשו בו אל המפעל השרוף, ואז נזכר להרים את העיניים למעלה < בבית המדרש מגלים את האור, אבל בדוכן בשוק מחברים אותו לשטח

ישיר ל"אנכי ה' אלוקיך". כביכול התורה פונה אלינו ואומרת: קראתם את עשרת הדברות בשבוע שעבר? ואלה המשפטים!," הנה לכם ההמשך שלהם.

מה הרעיון פה?

האדם, כל אדם, הוא יצור משתנה המושפע ומעוצב ללא הרף על ידי סביבתו, מאורעות חייו, הספרים שהוא קורא, התקשורת שהוא צורך וכן הלאה. כפועל יוצא מכך, כאשר האדם מציג את תפיסתו הערכית ביחס לשאלה מה נכון ומה פסול, מה ראוי ומה בזוי, מה אסור ומה מותר - הוא איננו יכול להציג עמדה אובייקטיבית וטהורה המנותקת מתפיסתיו האישיות שעוצבו על ידי הגורמים האמורים, אלא הוא מציג בעצם את ה'אני מאמין' שלו...

מספרים על פרופסור צרפתי שביקש להתחקות אחר אורח חייהם של שרידי השבטים הקניבליים שעוד נותרו בזמנו ביערות אפריקה. לשם כך הוא ערך מסע ארוך ומאתגר עד שהגיע אליהם, שהה יחד אתם במשך תקופה והתחבב עליהם - מה שאפשר לו לחיות ולסעוד עמם מבלי שיהפוך להיות חלק מהתפריט...

ערב אחד הוא החליט לפתוח עם זקן השבט את נושא הקניבליזם שלשמו הגיע. כשישב איתו בצוותא, הוא שאל אותו 'דוגרי' כיצד הוא מסביר את התנהגותם הברברית.

התרעם זקן השבט ואמר: "השאלה הזו מחוצפת ומקוממת. בעוד שאנחנו - מי שאתם קוראים להם ברברים - אוכלים אדם רק בשביל להתקיים, אתם הורגים מיליונים במלחמות שכל מה שעומד מאחוריהן אלו משחקי כבוד וריבים קטנוניים על שליטה בשטחים! בגלל השאלה האם הגבול יעבור כאן או מאה מטר צפונה משם, אתם יכולים להרוג זה את זה ללא רחם!

"אז מי כאן הברברי?," סיים הקניבל בנימה ניצחת, "אנחנו שהורגים בהיקף קטן ורק בשביל קיומנו, או האדם המודרני

הברדיחה מספרת על יהודי שנכנס לרבו והתאונן על מצבו הכלכלי הדחוק:

"רבי, מה יהיה עליי ועל משפחתי? אני עובד קשה ומשתכר בקושי פרוטות. אין בידי לכלכל את בני ביתי, להאכיל אותם ולהלביש אותם כהוגן!"

"היה בשמחה", הורה לו הרב, "והשמחה כבר תגורר עבורך שפע וברכה."

"אבל איך אוכל להיות בשמחה כשאשתי וילדיי רעבים ללחם?" הקשה היהודי.

ענה הרב: "נו, מה לא עושים כשביל פרנסה..."

צחוק צחוק, אבל השאלה באמת נשאלת: למה? למה זה צריך להיות ככה? למה הקב"ה קבע וסידר את עולמו באופן כזה שהשגת הפרנסה לצורך סיפוק הצרכים הבסיסיים שלנו גוזלת מאיתנו זמן, כוחות ורוגע נפשי?

והנה הצעת ייעול: אולי היה טוב יותר אם המן היה ממשך לרדת מן השמיים, וכך היינו לעולם מחוסרי דאגות ועטופים בשלווה?

ודאי שמתם לב שאת פירוט המשפטים שבפרשתנו מתחילה התורה במילים "ואלה המשפטים אשר תשים לפניכם". חכמינו שמדייקים בכל אות ותג שבתורה הבחינו בכך שהתורה בחרה להתחיל את הפרשה בו' החיבור: "ואלה המשפטים", והסבירו שהדבר בא ללמד אותנו: "מה הראשונים מסיני - אף אלו מסיני".

כלומר, באמצעות ו' החיבור שבתחילת הפרשה מבקשת התורה לחבר בין פרשה זו לקודמתה, ולהמחיש לנו את המסר החשוב: כשם שעשרת הדברות שבפרשת יתרו ניתנו כסיני מפני הגבורה, כך ממש גם המשפטים שבפרשתנו הם "מסיני", והם באים בהמשך

ש'אוכל' מיליונים מסיבות קטנוניות של שטחים?..."

בדיוק בשל חשיבה שכזו מדגישה התורה "ואלה המשפטים" – "אף אלו מסיני!" גם כשמדובר במשפטים ובמוסר, אל לו לאדם ללכת אחר שכל והיגיון אנושיים בלבד שהיום מחייבים דבר אחד ומחר את הפכו. האדם ושכלו דומים להבל, והליכה אחריהם אחריתה מי ישורנה? לכן אין לנו להישען אלא על משפטי התורה שניתנו מסיני!

הידעתם? האמת היא שלא רק המשפטים ניתנו מסיני, אלא גם העבודה שלנו בששת ימות החול היא מצווה מסיני... על האמור בפרשתנו: "ששת ימים תעשה מלאכתך וביום השביעי תשבות", מובא במכילתא דרשב"י: "כשם שצטוו ישראל על מצוות עשה של שבת, כך הצטוו על המלאכה!" וכך נאמר גם במכילתא: "ששת ימים תעבוד – זו מצוות עשה!"

מה פירוש הדבר? כולם יודעים שעבודה היא צורך, אך עבודה כמצווה? אז ככה. לפני שחטא אדם הראשון, הוא היה בגן עדן עלי אדמות. העולם כולו היה מעורן ומזוכך, והאור האלוקי האיר בו בגלוי. אלא שלחטאו של אדם הראשון, שהיה נשמה כללית ויציר כפיו של הבורא, הייתה השפעה אדירה על הבריאה כולה, וכתוצאה ממנו התגשם העולם ונעשה חומרי יותר וגס יותר. אם בשעות ובימים שלפני החטא ניכרה בכל פינה בבריאה טבעית האצבע של הקב"ה והאלוקות נראתה במוחש, הרי שמרגע החטא והלאה הקב"ה הפך להיות "א-ל מסתתר" והעולם הוא מקום שבו לא מרגישים ולא רואים אלוקות, אלא רק לאחר מאמץ ויגיעה.

לכן אמר הקב"ה לאדם הראשון ולצאצאיו: "בזיעת אפך תאכל לחם!" אם אתה רוצה לגלות אלוקות בעולם של פוסט חטא עץ הדעת, אין מנוס מעבודה קשה בשביל הפרנסה! עול הפרנסה יפעל תיקון לחושך שירד על העולם בעקבות החטא.

אין זה קורה?

אם חטא עץ הדעת גרם להסתרת הקב"ה ולתפיסת מציאות מוטעית שלפיה העולם הגשמי מנותק לחלוטין מרוחניות, בא היהודי שעובד קשה ובזיעת אפו מביא לחמו אבל יחד עם זאת מכיר בכך שהכל מגיע מהקב"ה והעבודה היא רק כלי לברכותיו, ובכך הוא מחבר באמונתו שוב בין הקב"ה והעולם, בין גשמיות לרוחניות!

זו לא עבודה קלה לראות בהצלחתנו מעשה ידיו של הקב"ה. באופן טבעי אנו נוטים להתפאר בהצלחותינו ולראות בהן פרי עמלנו וכישרונותינו.

מסופר על עשיר מופלג, בעל מפעלים גדולים, שהתהלך תמיד נפוח ולא הסתיר את שביעות רצונו מעצמו והצלחתו הגדולה. "את כל ההצלחה הזו בניתי בעשר אצבעותיי", אמר לכל מי שרק היה מוכן לשמוע. "שילוב של כישרון והשקעה רבה", הטעים פעם באוזני קבוצת צעירים שביקשו ללמוד ממנו על הצלחתו. לאלוקים, מבחינתו, לא היה שום חלק בהצלחתו ויצאת הדופן.

ויהי היום, שרפה גדולה פרצה באחד ממפעליו ואיימה לכלות אותו כליל ולהתפשט גם למפעלים הנוספים שלו שעמדו בסמוך. לאחר שמיהרו להודיע לו על השרפה, רץ העשיר אל המקום חסר נשימה וכשהגיע וראה בעיניו כלות איך מפעל חייו עולה בלהבות, נשא את עיניו אל השמים ואמר: "אלוקים, למה אתה עושה לי את זה?!"

לא נעים להודות, אבל רבים מאיתנו פועלים באופן דומה: ההצלחות הן שלנו, ורק כשאנו פוגשים כישלון אנו מרימים עיניים לשמיים ושואלים: "ריבנו של עולם, למה?!"

לעומת זאת, אם לא מתבלבלים וזוכרים ש"ברכת ה' היא תעשיר", ובמקום לחשוב ש"כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה" מודה היהודי לקב"ה ש"הוביל אפילו אידיוט כמוני בנתיב ההצלחה", זהו התיקון הנכון לחטא עץ הדעת ולנתק שכביכול הוא יצר בין הבורא לעולמו.

אצל חסידים אומרים משל על היכולת שלנו לעסוק בדבר בעל חשיבות רבה, ובה-בעת לפספס את העיקר ולהיות מרוכזים בזוטי זוטות:

סוחר גדול תכנן להספיק להגיע אל היריד הגדול ולבצע בו עסקאות חשובות, אלא שבינו לבין מקום היריד הייתה דרך שאורכה שלושה ימים ואילו היריד עתיד היה להתקיים יממה וחצי אחר כך. מה עושים? ניגש הסוחר ל'בעל עגלה' נמרץ ואמר לו: הבה נעשה עסקה, אם תצליח להביא אותי אל היריד בתוך יום ומחצה בלבד, אשלם לך פי שניים ממחיר הנסיעה הרגיל. נעתר העגלון וקיבל עליו את האתגר, ואף עמד בו בהצלחה.

אמרו חסידים שבמהלך המסע אל היריד היו בעגלה שלוש כוונות שונות: הסוחר חשב על העסקים הגדולים שיעשה, בעל העגלה חשב על התעריף הכפול שיקבל על הנסיעה, ואילו הסוס – הוא בכלל חשב על מנת המספוא שיקבל כשסוף סוף יגיעו למחוז חפצם והוא ינוח מדהירתו המאומצת...

כך גם במסע חיינו: ראוי לנו להיות מרוכזים בעסק הגדול – עשיית רצונו של הקב"ה ובניית הדירה עבורו בעולם הזה, אך הרשות נתונה גם להיצמדות לטפל כמו אותו סוס שחושב על האוכל שיקבל בסוף היום...

בספר שמות ישנם שני פסוקים הנראים כמעט זהים, אך כשמדקדקים בהם רואים כי קיים שוני תוכני ביניהם. בפרשתנו נאמר: "ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבות", ובפרשת ויקהל נאמר: "ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי תשבות". בפרשתנו המילה "תעשה" משמעותה ציווי על עשייה אקטיבית, ואילו בפרשת ויקהל משמעות המילה "תעשה" היא שהמלאכה כביכול תיעשה מאליה.

מה עומד מאחורי השוני הזה?

שני הפסוקים הללו מצווים על העשייה עצמה וגם על האופן שבו עליה להיעשות. בפרשתנו כשאומרת התורה: "תעשה", היא מצווה על העשייה עצמה, צא לעמל יומך ותעבוד! בפרשת ויקהל, לעומת זאת, מצווה אותנו התורה על הגישה שבה עלינו לעבוד: "תעשה מלאכה!" עלינו לראות בעשייתנו רק הכשרה ויצירת כלי לברכת ה'. לא אנו היצירים והפועלים את התוצאה, אלא אנחנו אחראים רק על ההשתדלות, ואנחנו עושים אותה כמו בדרך ממילא, ללא התעסקות יתרה. וכלשון חז"ל: "מאמין בחי העולמים וזורע".

אכן, חז"ל הפליאו והגדילו במעלתם של העובדים ביגיעת כפיהם. "אמר רבי חייא בר אמי משמו של עולא: גדול הנהנה מיגיעו יותר מירא שמים, דאילו גבי ירא שמים כתוב: 'אשרי איש ירא את ה'', ואילו גבי נהנה מיגיעו כתוב: 'יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך' – אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא". כלומר, שלא כמו ירא ה' עליו אמר דוד "אשרי", על הנהנה מיגיע כפו נאמר גם ("אשריך) וטוב לך!"

כך מבוארת בחסידות מעלת "בעלי עסק" על "יושבי אוהל", שבמשאם ומתנם באמונה – הם מחברים את הקב"ה ותורתו גם עם העולם הגשמי. בעלי העסק, אמר אדמו"ר האמצעי, זוכים לראות בכל יום השגחה פרטית, הרבה יותר מאחיהם הספונים בבית המדרש ורוכנים על ספריהם, אף שכמובן אין להמעיט ממעלתם. העולם צריך גם את יששכר וגם את זבולון. ואנשי המעשה מאירים את העולם בפועל, בכוח אור התורה שמעניקים להם יושבי האוהל.

מסופר על רבי בנימין קלצקר, אחד מגדולי חסידיו של בעל התניא, שהיה סוחר עצים גדול, ופעם ערך חשבון מהוצאותיו והכנסותיו, וכשהגיע אל סיכום המאזן הכללי, בשורה התחתונה הוא כתב: "סך הכל: אין עוד מלבדו..."

אצל אדם גדול כרבי בנימין לא היה זה משחק מהשפה ולחוך, אלא תחושה אמיתית ומהותית. תוך כדי שמחשבתו הייתה תפוסה בחישובים מחישובים שונים, הוא הרגיש במוחש שעם כל הכבוד לחשבונות שלו ולפעולותיו להצלחת עסקיו – האמת היא שאחרי הכל ולפני הכל, "אין עוד מלבדו!"

לחיים, לחיים ולברכה. יהי רצון שנצליח לראות אלוקות גם בשגרת העבודה, ונזכור ש"ששת ימים תעבוד – זו מצוות עשה", לו רק נעשה זאת באופן הנכון ומתוך אמונה והכרה שהקב"ה הוא הזן ומפרנס לכל.



יש לך שאלה בעבודת ה'?
סמס 7-
054-4530951

נפשי בשאלתי // הרב יהושע שפיידא, ראש ישיבת רמת גן

איך נשמור על האחדות בעם ישראל גם אחרי המלחמה?

כל כך הרבה אנשים מתחבטים בסוגיה הזו, והחיבוט נעשה מתוך חשש גדול שהדבר לא יעלה בידנינו. מפני שאף אחד לא יכול לומר שהאחדות תלויה רק בו אלא גם בדעת אחרים, ועליהם אין לנו בחירה והכרעה. מה שכל אחד יכול לעשות מצידו זה למצט בעניינים שבמחלוקת ולהרבות בדברי אחדות, מתוך זהירות שלא ינצלו את רצונו באחדות לכיוונים שאינם טובים. ויחד עם זאת, כשאדם רואה שעומד מולו עניין שמעט מאוד נמצא בשליטתו, זהו זמן שהעיקר שמוטל עליו הוא תפילה. ואנחנו מתפללים שה' יברך את עמו ישראל בשלום ובאחדות אמיתית עליונה.

אני אברך ומרגיש לא מועיל בתקופה קשה כזו...

הגמרא במסכת סנהדרין מביאה את דברי רב יוסף, שהסביר שאפיקורס הוא מי שאומר "מה הועיל לנו חכמים בלימודם, לעצמם הם לומדים". והאמת שאנו מאמינים בני מאמינים שהתורה מעמידה את העולם ונותנת כוח בכל הנבראים, וביותר למאבקים של האומה הישראלית. ואומנם אף שתלמוד תורה כנגד כולם, במצווה שאי אפשר לעשותה על ידי אחרים - אדם צריך להפסיק מלימודו. וכך גם במלחמת מצווה יוצא חתן מחדרו, ובוודאי במלחמה שאנו נמצאים בה. אבל האומה צריכה לשקול במבט רחב את מכלול צרכיה, וכשם שיש לשקול מתי צריך לגייס את כל האופים מהמאפיות, כך צריך לשקול את כל בעלי המקצוע ומעל הכול את המאירים את אור הנשמה האלוקית בקרבנו, לומדי התורה. ושיקול זה צריך להיעשות אחרי פריסת המצב באופן מקצועי על ידי האמונים על כך בפני גדולי התורה, שאחריות כל עניינם של ישראל מונחת על כתפיהם בצורה מאוזנת ונכונה שאינה פוסחת חלילה על אורה של התורה כנשמת האומה.

איך אדע מה התיקון שלי בעולם?

פשוט - זה כבר כתוב בשולחן ערוך ובדברי הפוסקים, ובספרי האמונה, החסידות והמוסר. המחשבה שמה שצריך להטריד אותי זה העניין המיוחד שלי והתיקון האישי המדויק לפי האופי שלי, איננו מבטא את דרך המלך של התורה. הקדוש ברוך הוא נתן תרי"ג מצוות והדרכות בענייני מוסר וחסידות, ואף שלעיתים מבואר בהן מה יעשה אדם עם אופי כזה או אחר, עיקרה של תורה שהיא פונה לכולם כאחד. בדור שלנו הפרטיות מקבלת מקום גדול, ולעיתים היא עלולה לטשטש ולעקור את העיקר.

ועם זאת יש מקום לפיתוח האישי של כל אחד, שהוא מעבר לשייכות לבסיס הכללי, לפי שלושה קריטריונים: באיזה מקום האדם מביא את התועלת הגדולה ביותר לכלל, באיזה מקום הוא הכי מוכשר ואילו עבודות ממלאות אותו בעונג הכי עמוק. המפגש של שלושתם יכול לכוון אותנו ליעוד של האישיות הפרטית שלנו.

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il
לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065

קרוב אליך
עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

משנים את סדרי העדיפויות מילואימניקים בראש!



חפשו בגוגל:
מעטפת המילואימניקים של שור האוצר

*חוגש באהבה למילואימניקים מטעם < הציונות הדתית